<u>รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (ฉบับย่อ) ครั้งที่ 3/2568</u>

วันที่ 20 มิถุนายน และ 25 มิถุนายน 2568 ธนาคารแห่งประเทศไทย

เผยแพร่ ณ วันที่ 9 กรกฎาคม 2568

<u>กรรมการที่เข้าร่วมประชุม</u>

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ (ประธาน) นายปิติ ดิษยทัต (รองประธาน) นางอลิศรา มหาสันทนะ นายไพบูลย์ กิตติศรีกังวาน นายรพี สุจริตกุล นายรุ่งโรจน์ รังสิโยภาส นายสันติธาร เสถียรไทย

<u>การประเมินภาพเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ</u>

เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้จากภาคการผลิตและการเร่งส่งออกสินค้า อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 และในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากผลกระทบของนโยบายการค้าโลกที่มากขึ้น รวมทั้งเผชิญความเสี่ยงเพิ่มเติมจากปัญหาภูมิรัฐศาสตร์และปัจจัยภายในประเทศ

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 และ 2569 มีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 และ 1.7 ตามลำดับ โดยเศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้ ส่วนหนึ่งจากข้อมูลเศรษฐกิจจริงในไตรมาสที่ 1 และเครื่องชี้เศรษฐกิจในไตรมาสที่ 2 ซึ่งสะท้อนการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวดีจากการเร่งส่งออกสินค้าไปสหรัฐฯ ในช่วง 90 วันก่อนครบกำหนดการผ่อนผันมาตรการภาษีแบบตอบโต้ (reciprocal tariff) และการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวต่อเนื่องตามวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ ปัญญาประดิษฐ์ และ data center โดยการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวดีข้างต้นส่งผลบวกไปยังภาคการผลิตและภาคบริการที่เกี่ยวข้อง

เศรษฐกิจไทยในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 และในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง โดย **(1) การส่งออกสินค้า**จะได้รับผลกระทบจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ มากขึ้นหลังการเร่งส่งออกสินค้าหมดไป **(2) การบริโภคภาคเอกชน**มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงโดยเฉพาะหมวดบริการ ตามแนวโน้มรายได้และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวแย่ลงในเกือบทุกกลุ่มรายได้ และ **(3) จำนวนนักท่องเที่ยว**ในปี 2568 และในปี 2569 ปรับลดลงปีละ 2.5 ล้านคน มาอยู่ที่ 35.0 และ 38.0 ล้านคน ตามลำดับ ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวจีนจำนวน 4.4 และ 6.0 ล้านคน ตามลำดับ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวจีนยังต่ำกว่าปี 2567 ที่ 6.7 ล้านคน อย่างไรก็ดี จำนวนนักท่องเที่ยวระยะไกลที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จึงเป็นปัจจัยที่ช่วยพยุงให้รายรับภาคท่องเที่ยวยังขยายตัวได้

ทั้งนี้ ประเมินว่าเศรษฐกิจในปี 2568 จะขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.0 จากผลของข้อมูลในช่วงครึ่งแรกของปี ขณะที่ช่วงครึ่งหลังของปีเศรษฐกิจจะชะลอตัวชัดเจน โดยสถานการณ์ที่เศรษฐกิจไทยจะโตต่ำกว่าร้อยละ 2.0 นั้น เศรษฐกิจไทยทั้งครึ่งหลังของปีต้องหดตัวหรือมีการเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยทางเทคนิค (technical recession) ซึ่งในอดีตมีการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวเพียงสี่ครั้ง และมีสาเหตุมาจากวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลก หรือเหตุการณ์รุนแรงในประเทศ เช่น วิกฤตการเงินในเอเชียในปี 2540 วิกฤตการเงินโลก

ในปี 2551 วิกฤตโควิด-19 และความไม่สงบทางการเมืองไทยในปี 2556 ดังนั้น หากพัฒนาการนโยบายการค้าโลก ความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์ หรือสถานการณ์ในประเทศไม่ได้รุนแรงขึ้นอย่างมีนัย โอกาสเกิด technical recession ในระยะข้างหน้าจะไม่สูงนัก

นอกจากนี้ แม้ประมาณการเศรษฐกิจในปี 2568 จะปรับเพิ่มขึ้น แต่เศรษฐกิจในหลายภาคส่วนไม่ได้ปรับดีขึ้นจากผลดีที่ไม่ได้กระจายอย่างทั่วถึง (distributional impact) และยังถูกกดดันจากปัจจัยหลายด้าน อาทิ **(1) การแข่งขันจากสินค้านำเข้าราคาถูก** โดยสัดส่วนการนำเข้าสินค้าบางประเภทต่อยอดขายในประเทศเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเทียบช่วงก่อนโควิด-19 ซึ่งกดดันภาคการผลิตสินค้าบางประเภท เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม **(2) การแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในบางสาขาธุรกิจ**ที่อุปทานเพิ่มขึ้นมากกว่าอุปสงค์ เช่น ร้านอาหารที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัวเทียบช่วงก่อนโควิด ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มขึ้นไม่ถึงครึ่งหนึ่งในช่วงเวลาเดียวกัน และ **(3) พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป** เช่น ธุรกิจการค้าปลีกที่ถูกกระทบจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปซื้อสินค้าผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์มากขึ้น รวมถึงธุรกิจค้าปลีกรายเล็กที่ถูกกดดันเพิ่มเติมจากการแย่งส่วนแบ่งตลาดจากธุรกิจรายใหญ่ เช่น การขยายสาขาไปยังภูมิภาคมากขึ้น ส่งผลให้ยอดขายของธุรกิจ SMEs ในปี 2567 หดตัวร้อยละ 7.1 ขณะที่ยอดขายของธุรกิจขนาดใหญ่ขยายตัวถึงร้อยละ 9.6 ดังนั้น เศรษฐกิจไทยถูกกดดันจากปัจจัยหลายด้านและผลกระทบมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจจะยังเผชิญความท้าทายในการปรับตัวภายใต้โครงสร้างเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่าน ซึ่งอาจส่งผลต่อศักยภาพเศรษฐกิจไทยในระยะยาว

คณะกรรมการฯ เห็นว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2568 ที่ปรับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.3 ส่วนหนึ่งมาจากเศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปีที่ดีกว่าคาด และไม่สะท้อนสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปีที่จะขยายตัวชะลอลงท่ามกลางความไม่แน่นอนสูงในระยะข้างหน้า โดยการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชนที่ดีกว่าคาดในช่วงที่ผ่านมาเป็นผลจากปัจจัยชั่วคราวและส่งผลบวกต่อเศรษฐกิจเพียงบางกลุ่ม อาทิ การส่งออกสินค้าและภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องจักร มองไปข้างหน้าเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มอ่อนแอลงจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ โดย (1) การส่งออกสินค้าจะได้รับผลกระทบจากนโยบายการค้ามากขึ้นในระยะต่อไป ซึ่งผลกระทบจะขึ้นกับผลการเจรจาการค้าของไทยเทียบกับประเทศอื่น (2) การท่องเที่ยวอาจเป็นแรงสนับสนุนเศรษฐกิจได้ลดลง โดยกรรมการส่วนหนึ่งมีความกังวลว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติอาจเพิ่มขึ้นจากปัจจุบันได้ยาก จากการแข่งขันในตลาดท่องเที่ยวภูมิภาคที่สูงขึ้นและพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป รวมทั้งอาจถูกกระทบเพิ่มเติมหากเศรษฐกิจโลกชะลอตัวกว่าคาด และ (3) อุปสงค์ในประเทศมีสัญญาณชะลอลง โดยเศรษฐกิจในบางภาคส่วนยังเปราะบางและมีความสามารถในการแข่งขันปรับลดลง อีกทั้งเศรษฐกิจมีความเสี่ยงด้านต่ำจากผลกระทบจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ประเด็นความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และสถานการณ์ภายในประเทศ ดังนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่าในการสื่อสารต่อสาธารณชนควรเน้นย้ำว่าการปรับประมาณการเศรษฐกิจปี 2568 นั้นเป็นผลจากการขยายตัวที่ดีกว่าคาดในช่วงครึ่งปีแรกเป็นสำคัญ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2568 และ 2569 มีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทานเป็นสำคัญ โดยคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 0.5 และ 0.8 ตามลำดับ ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 1.0 และ 0.9 ตามลำดับ อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำจากราคาพลังงานและอาหารสดซึ่งเป็นหมวดที่มีสัดส่วนสูงในตะกร้าเงินเฟ้อ โดยราคาน้ำมันดิบดูไบมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องจาก 80 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลเฉลี่ยในปี 2567 มาอยู่ที่ 73 และ 70 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในปี 2568 และ 2569 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ -3.2 และ -1.3 ตามลำดับ ซึ่งติดลบต่อเนื่อง 2 ปีและลดลงมากเทียบกับค่าเฉลี่ยอัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานที่ร้อยละ 1.5 ในช่วงปี 2553-2562 อย่างไรก็ดี ตัวเลขอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำไม่ได้นำไปสู่ภาวะที่ราคาสินค้าลดลงเป็นวงกว้างหรือภาวะเงินฝืด โดยราคาสินค้าบางประเภทยังปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะสินค้าที่ประชาชนบริโภคเป็นประจำ เช่น อาหารสำเร็จรูป เครื่องประกอบอาหาร เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะ 5-10 ปีข้างหน้าจากการสำรวจนักวิเคราะห์และจากการคำนวณโดยใช้ข้อมูลอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอยู่ที่ร้อยละ 1.6 สะท้อนว่าการคาดการณ์เงินเฟ้อระยะปานกลางยังยึดเหนี่ยวในกรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 1-3

คณะกรรมการฯ เห็นว่าอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำเป็นผลจากทั้งปัจจัยด้านอุปทานและปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ การแข่งขันจากสินค้านำเข้า และโครงสร้างตลาดแรงงาน **ขณะที่ค่าครองชีพครัวเรือนบางส่วนยังปรับสูงขึ้น** รวมทั้งมีความเสี่ยงเพิ่มเติมจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจทำให้ราคาน้ำมันโลกปรับสูงขึ้น

<u>การประเมินภาวะการเงินและเสถียรภาพระบบการเงิน</u>

สินเชื่อโดยรวมยังคงหดตัว ส่วนหนึ่งจากความต้องการสินเชื่อโดยเฉพาะธุรกิจขนาดใหญ่ที่ลดลงและการชำระคืนหนี้ที่เพิ่มขึ้นทั้งในสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่อรายย่อยภายใต้บริบทที่เศรษฐกิจเผชิญความไม่แน่นอนสูง ในขณะเดียวกัน สถาบันการเงินยังระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อให้กับ SMEs และครัวเรือนกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตสูง รวมทั้งเริ่มเห็นสัญญาณการระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อให้กับครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้สูงขึ้น สำหรับคุณภาพสินเชื่อปรับด้อยลงโดยเฉพาะสินเชื่อ SMEs และสินเชื่อที่อยู่อาศัย **คณะกรรมการฯ เห็นว่าแม้การหดตัวของสินเชื่อส่วนหนึ่งสะท้อนแนวโน้มและความเสี่ยงของเศรษฐกิจ แต่ยังต้องติดตามพัฒนาการและคุณภาพของสินเชื่ออย่างใกล้ชิด รวมทั้งนัยต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะข้างหน้า**

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. เคลื่อนไหวผันผวนตามความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลกและความขัดแย้งในตะวันออกกลาง โดยสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. มีทิศทางอ่อนค่าต่อเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มเศรษฐกิจสหรัฐฯ ส่งผลให้ค่าเงินภูมิภาครวมถึงค่าเงินบาทโน้มแข็งค่าโดยเฉพาะในช่วงที่ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าโลกผ่อนคลายลง ด้านผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยและตลาดหุ้นไทยปรับลดลงต่อเนื่อง โดยนักลงทุนคาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอลงและได้รับผลกระทบจากนโยบายการค้ามากกว่าประเทศอื่น **คณะกรรมการฯ เห็นควรให้ติดตามการเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทที่อาจไม่สะท้อนปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ**

<u>การพิจารณานโยบายการเงิน</u>

- **คณะกรรมการฯ เห็นร่วมกันว่านโยบายการเงินควรอยู่ในระดับที่ผ่อนคลายเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจในระยะต่อไป** โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงที่ผ่านมาสามารถรองรับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง และยังอยู่ในช่วงการส่งผ่านไปยังเศรษฐกิจซึ่งปกติใช้เวลาประมาณ 3-4 ไตรมาส
- **คณะกรรมการฯ เห็นว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจและภาวะการเงินของไทยถูกกดดันจากหลายปัจจัย ปัญหาหลักของเศรษฐกิจไทยคือความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง** ขณะที่ภาวะการเงินที่ตึงตัวส่วนหนึ่งเป็นผลจากความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกหนี้ที่ปรับสูงขึ้น **ซึ่งนโยบายการเงินมีประสิทธิผลจำกัดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องอาศัยมาตรการที่ตรงจุดและการปรับตัวของธุรกิจควบคู่กันไป** เช่น มาตรการสนับสนุนการปรับตัวของธุรกิจ SMEs มาตรการลดผลกระทบการทะลักของสินค้าต่างประเทศ (import flooding) และกลไกค้ำประกันสินเชื่อ (credit guarantee)
- **คณะกรรมการฯ อภิปรายเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อไทยที่อยู่ต่ำกว่ากรอบเป้าหมายเป็นระยะเวลาหนึ่งว่าเป็นสัญญาณที่น่ากังวลหรือไม่ และบทบาทของนโยบายการเงินภายใต้บริบทดังกล่าว** โดยเห็นว่านโยบายการเงินเป็นเครื่องมือดูแลเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ จึงมีบทบาทจำกัดในการตอบสนองต่อเงินเฟ้อในภาวะปัจจุบัน เนื่องจากสาเหตุหลักมาจากปัจจัยด้านอุปทาน และยังไม่เห็นสัญญาณการนำไปสู่ภาวะที่ราคาสินค้าลดลงเป็นวงกว้าง นอกจากนี้ การดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อแบบยืดหยุ่น (flexible inflation targeting) นั้น นโยบายการเงินไม่จำเป็นต้องดูแลให้อัตราเงินเฟ้ออยู่ในกรอบเป้าหมายตลอดเวลา แต่ต้องพิจารณาที่มาของเงินเฟ้อ และนัยต่อพลวัตเงินเฟ้อและการคาดการณ์เงินเฟ้อในระยะปานกลาง รวมถึงต้องพิจารณาเสถียรภาพด้านราคาควบคู่ไปกับการเติบโตของเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนและการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน
- **กรรมการส่วนใหญ่เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยให้ความสำคัญกับจังหวะเวลาและประสิทธิผลของนโยบายการเงินภายใต้บริบทที่มีความไม่แน่นอนสูงและขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) มีจำกัด**
  - **จังหวะเวลาในการใช้นโยบายการเงิน** นโยบายการเงินปัจจุบันอยู่ในระดับผ่อนคลายระดับหนึ่งในการสนับสนุนเศรษฐกิจ ขณะที่ผลกระทบของนโยบายการค้าต่อเศรษฐกิจจะเพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปีนี้ อย่างไรก็ดี ขนาดของผลกระทบยังมีความไม่แน่นอน และมีความไม่แน่นอนเพิ่มเติมจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ จึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด (unexpected shock) นโยบายการเงินจึงควรคำนึงถึงขีดความสามารถ (policy space) ในการรองรับสถานการณ์ดังกล่าวด้วย
  - **ประสิทธิผลของนโยบายการเงิน** นโยบายการเงินมีประสิทธิผลลดทอนลงภายใต้บริบทที่อัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ และเศรษฐกิจที่เผชิญความไม่แน่นอนสูงซึ่งส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจ

การลงทุนและการบริโภคของภาคเอกชน อีกทั้งปัญหาเศรษฐกิจในปัจจุบันส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากความสามารถในการแข่งขันที่ลดลงและความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป นอกจากนี้ กรรมการส่วนหนึ่งเห็นว่าสินเชื่อส่วนใหญ่มีอัตราดอกเบี้ยแบบคงที่ การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะช่วยลดภาระดอกเบี้ยให้กับผู้กู้เพียงบางกลุ่ม

- **ขณะที่กรรมการ 1 ท่าน เห็นควรให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 ต่อปี** โดยเห็นว่าเศรษฐกิจในหลายภาคส่วนยังมีความเปราะบาง และคุณภาพสินเชื่อยังปรับด้อยลง **การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้จะช่วยลดภาระดอกเบี้ยและเอื้อต่อการปรับตัวของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มอ่อนแอลง**

<u>การตัดสินนโยบายการเงิน</u>

คณะกรรมการฯ มีมติ 6 ต่อ 1 เสียง ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.75 ต่อปี ทั้งนี้ 1 เสียง ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 จากร้อยละ 1.75 เป็น 1.50

คณะกรรมการฯ เห็นว่านโยบายการเงินควรอยู่ในระดับที่ผ่อนคลายเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจในระยะถัดไป ซึ่งการลดอัตราดอกเบี้ยในช่วงที่ผ่านมาสามารถรองรับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง อย่างไรก็ดี ในการประชุมครั้งนี้ กรรมการส่วนใหญ่เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยให้ความสำคัญกับจังหวะเวลาและประสิทธิผลของนโยบายการเงินภายใต้บริบทที่มีความไม่แน่นอนสูงและขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) มีจำกัด ขณะที่กรรมการ 1 ท่านเห็นควรให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 ต่อปี เพื่อลดภาระดอกเบี้ยและเอื้อต่อการปรับตัวของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มอ่อนแอลง ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ประเมินว่าแนวโน้มเศรษฐกิจยังมีความไม่แน่นอนสูง และพร้อมปรับนโยบายการเงินให้เหมาะสมกับแนวโน้มและความเสี่ยงของเศรษฐกิจและเงินเฟ้อในระยะข้างหน้า

สายนโยบายการเงิน

9 กรกฎาคม 2568